

Ermin Bravo: Izbjeglička kriza u Evropi još traje

INTERVJU | 02/12/2017 u 14:00 h

Otvori galeriju

DORDE KRAJŠNIK

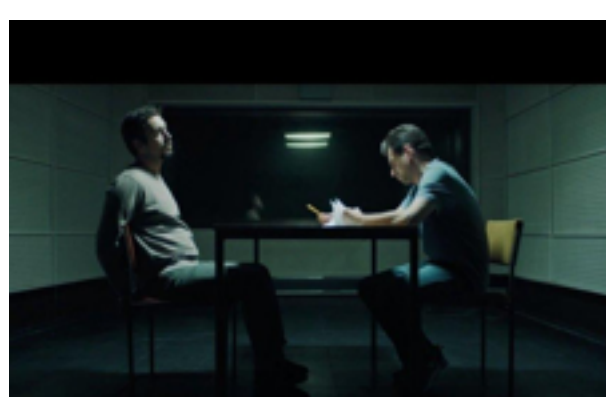
VEČERAS ĆE BITI ODRŽANA PREMIJERA PROJEKTA "WELCOME" NA BAZENU OTOKA. KAKVA SU VAM ISKUSTVA RADA U TAKO NEOBIČNOM PROSTORU I KAKO IZ GLUMAČKE PERSPEKTIVE GLEDATE NA CIJELI PROJEKAT KOJI JE POSTAVIO NERMIN HAMZAGIĆ?

- To je projekat udruženja Kontakt, čiji sam član. To je peti ili šesti projekat koji radimo, ovaj put u suradnji sa Olimpijskim bazenom Otoka. Dosta su nam projekti i ranije bili socijalno angažovani, u smislu forme trudili smo se da se pomjeramo u smislu izražavanja i eksperimenta. Tema je ustvari izbjeglištvo i izbjeglice. Iz perspektive našeg dosadašnjeg iskustva koje smo imali i trenutne izbjegličke krize koja se dešava. Što se tiče samog ambijenta, to je, rekao bih, vizuelno scenski site specific performans više u nekim scenskim slikama, manje u klasičnoj dramskoj formi, koji je i za nas nešto novo. Prvi put voda kao medij u smislu glumačkog izraza, ali novina i za sve druge autore, za scenografiju, kostim, muziku, borba sa posebnom akustikom, za ljude koji rade projekcije je potpuno novo iskustvo raditi sve na vodi. Jako je uzbudljivo. Ima svoja ograničenja, ali i prednosti koje pokušavamo iskoristiti.

KONTAKT JE I RANIJERADIO TU VRSTU PERFORMATIVNOG TEATRA SA SVOJEVRSNOM INKLUZIJOM GLEDALACA U CIJELI PROCES. IMALI SMO, RECIMO, PROJEKAT SA CENTROM ZA ZDRAVO STARANJE U UMJETNIČKOJ GALERIJI. KOLIKO U OVOM SMISLU POSTOJI INTERAKTIVNA VEZA?

"Pun mjesec" nominovan za European Discovery
- Prix FIPRESCI

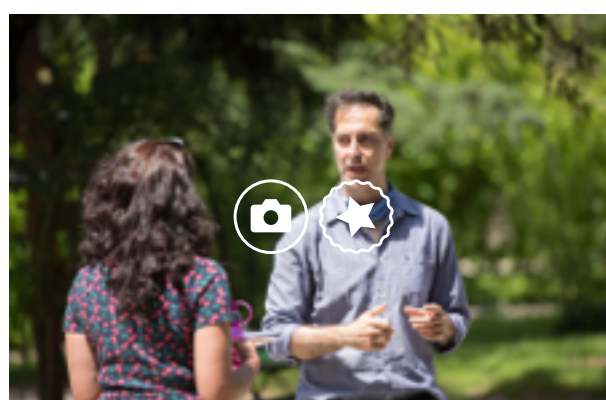
Pročitaj više

KULTURA | 08/10/2020 u 11:50 h

Ermin Bravo, glumac: Dok kornjače prolaze
preko scene

Pročitaj više

KULTURA | 02/07/2020 u 14:00 h

- U ovom smislu performansa to nije slučaj. Što se toga tiče, ovo je klasično gledalačko iskustvo, u smislu pozicije gledalaca, s tim što je razdaljina velika i scena je ogromna. 50 sa 25 m. Tako da je u tom smislu drugačije. Zapravo je uvijek pitanje na toj daljini šta je detalj, a šta je total. Time se bavimo, igramo sa onim što je uživo performativno i sa projekcijama u kojim možemo imati detalje.

PRETPOSTAVLJAM DA JE ZAPRAVO SMISAO VODE PUT IMIGRANATA SA ARAPSKOG POLUOTOKA ILI IZ AFRIKE KA EVROPI?

- Jeste. To je jedan od razloga zašto smo izabrali vodu, jer ona postaje metafora izbjegličke krize. Samo ove godine je 160.000 izbjeglica došlo u Evropu, od toga su 3.000 njih izgubile život na tom putu. Zapravo voda, more, postaje groblje. Jedan od razloga zašto je voda je taj.

TRENDI EMPATIJA

Samo ove godine je 160.000 izbjeglica došlo u Evropu, od toga su 3.000 njih izgubile život na tom putu/Damir Čumurović

Mi smo ovaj projekat započeli u jeku medijske izbjegličke krize. Stali smo s tim, ali onda kada smo ponovo htjeli započeti projekat, pokrenuli smo ga, između ostaloga, i zato što izbjeglička kriza još traje, ali zapravo nije više u medijskom fokusu. Pitali smo se zašto je to tako. Mi imamo to iskustvo, kad smo bili glavna tema CNN-a, pa smo prestali biti, iako je rat još divljao. Tako je i ovdje slučaj. Istraživanjem statistika, iz razgovora sa volonterima u Grčkoj, zapravo smo shvatili da izbjeglička kriza još traje, ali je prestala biti fokus medija.

ZAPRAVO TO POKAZUJE JEDNU VRSTU NEEMPATIČNOSTI. NEKOG TRENDI EMPATISANJA U JEDNOM TRENTUKU POSLIJE KOJEG SE ZABORAVLJA DA TI LJUDI I DALJE POSTOJE, SA NERJJEŠENIM ISTIM PROBLEMIMA.

- To je zapravo jedna od tema o kojoj smo najviše razgovarali, da li nas je naše iskustvo rata i izbjeglištva posebno senzibiliziralo o stradanjima drugih. Mi smo jedna od rijetkih zemalja u Evropi koje su prošli cijeli taj proces: rat i izbjeglištvo, kraj rata, povratak, asimilaciju izbjeglica u Evropi, nove generacije koje se rađaju u novim kulturama i imamo puno iskustva za ponuditi Evropi u tom smislu, šta izbjeglički proces znači, koji traje 30 godina. Mene je lično zanimalo u statistici, koliko je naših volontera koji su otišli u Grčku ili Njemačku. Zašto nam naše iskustvo nije pomoglo da imamo veću empatiju. Da nešto konkretno uradimo jer znamo kakvo je to osjećanje. Još nisam našao odgovor na to pitanje. Uvijek pomislim da možda nije dovoljno izbjeglica prošlo kroz Bosnu pa nismo imali dovoljno dodira sa njima.

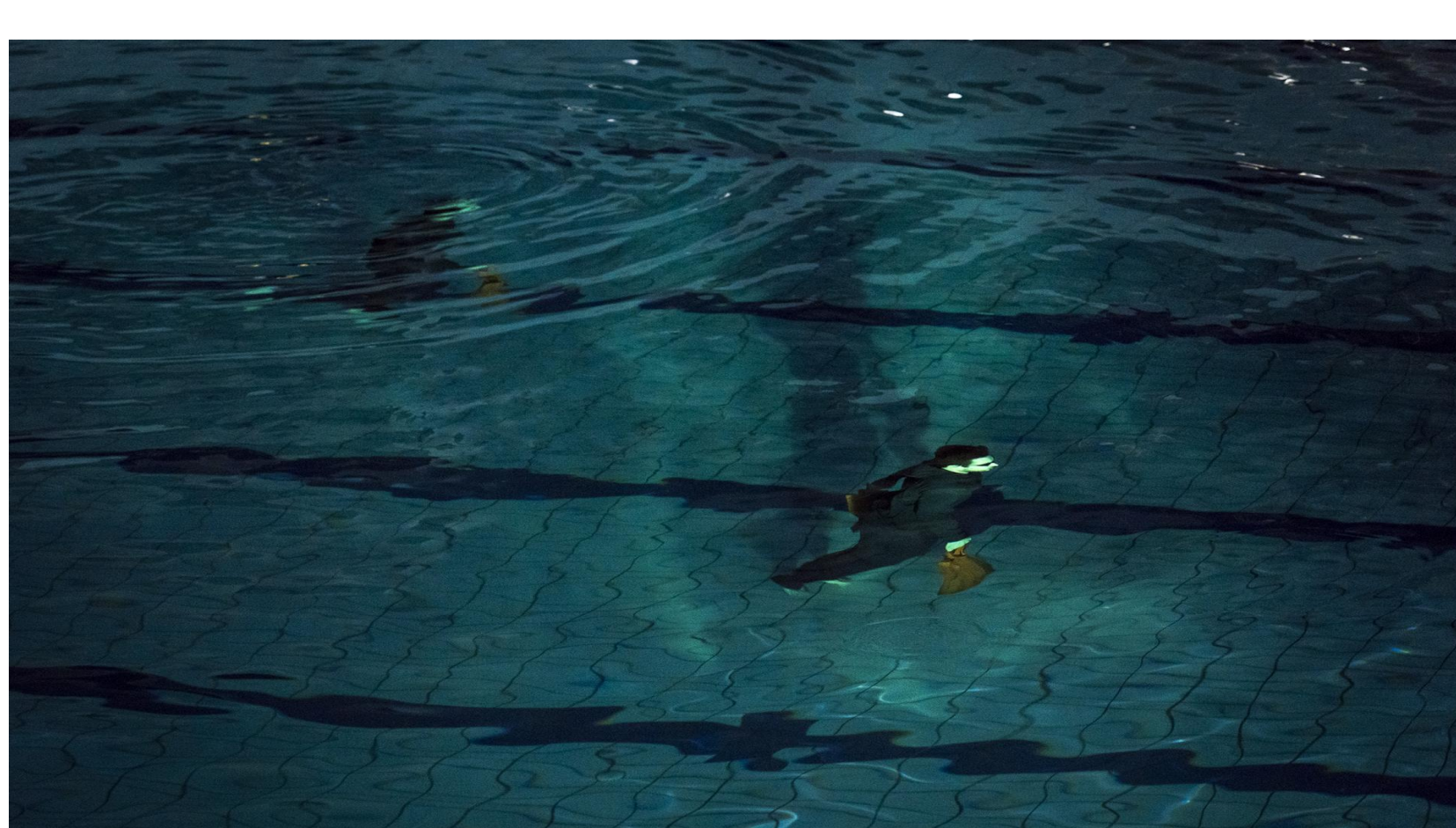
ALI U TOM SMISLU MISLIM DA BI GROZNO BILO KAD BISMO MI PONOVLILI TAKAV ODNOS PREMA IMIGRANTIMA IMAJUĆI NA UMU NAŠE CJELO ISKUSTVO. BILO BI GROZNO DA SE POSTUPA S NJIMA KAO NPR. MAĐARSKA ILI NEKE DRUGE ZEMLJE.

- Da, ja se nadam da se to u Bosni ne bi desilo, ali u isto vrijeme mi je bilo čudno koliko je malo ljudi otišlo u Srbiju, koja nije tako daleko, da pomogne.

IGRALI STE U FILMU ALENA DRILJEVIĆA "MUŠKARCI NE PLAČU". ISKORISTIO BIH PRLIKU DA I O TOME NEŠTO KAŽEMO. FILM JE POSTIGAO ZNAČAJAN USPJEH NA VAŽNIM EVROPSKIM FESTIVALIMA. DOIMA SE DA JE SUOČAVANJE SA PTSP TRAUMOM KRUCIJALNA PRIČA U BH. DRUŠTVU I GENERALNO U REGIONU, REKAO BIH U POSTJUGOSLAVENSKOM DRUŠTVU. KAKVO JE VAŠE ISKUSTVO U RADU NA TOM FILMU, S OBZIROM NA TO DA SE RADI O PSIHODRAMSKOJ FORMI, A I U RADU S LJUDIMA KOJI SU ZAISTA BILI UČESNICI RATA I SVIH NEMILIH DOGAĐAJA. KAKVO JE GENERALNO ISKUSTVO I GDJE PRESTAJE PSIHODRAMA, GDJE POČINJE FILM?

- Velika je to tema o kojoj se ne govori puno. Ogroman je broj ljudi koji nose ozbiljne traume, ne samo boraca, koji nose ozbiljne psihičke traume s kojima se nose svaki dan. To je nešto što se dosta ignorise u razgovoru, javnom prostoru. Zato mislim da je ovaj film jako važan, da pokrene ta pitanja.

FILM OZDRAVLJENJA

Tema je ustvari izbjeglištvo i izbjeglice. Iz perspektive našeg dosadašnjeg iskustva koje smo imali i trenutne izbjegličke krize koja se dešava/Velija Hasanbegović
Tačno je da mi nismo počeli proces odnosa prema svojoj prošlosti, prema razrješenju vlastitih trauma, zločina svako na svojoj strani. Zločina počinjenih nad drugima i nađ, takoreći, tvojim korpusom. Što se tiče samog rada na filmu bilo je užasno zanimljivo iskustvo. Proći kroz psihodramu, kreirati likove. Alen je zapravo radio cijeli scenarij iz svog vlastitog iskustva, veteran je rata, lično je prošao kroz psihodrame i radionice. Zapravo je htio napraviti dokumentarni film, a onda se odlučio za igrani. Često je u scenariju koristio lične priče glumaca koje su ušle u priče likova. U tom smislu ovo je film ozdravljenja za sve nas koji smo ga radili sa namjenom da to bude i za publiku koja će ga gledati. Važan je bio taj test internacionalne publike, da li je to tema koja će Evropi i svijetu biti pase, u smislu rat je prošao davno, zašto se još time bavite, međutim, naprotiv, njih zanima šta se dešava nakon dvadeset godina. Reakcije su fantastične na svim festivalima na kojima smo bili do sada. Ne samo žirija. Sedamnaest festivala, četrnaest nagrada do sada. Ne samo reakcije žirija nego obične publike, ljudi jako emotivno reaguju na film. QA nakon filma su vrlo uzbudljivi i emotivni.

KONAČNO NEKI FILM KOJI OZBIJNO DETEKUJE JEDAN STVARNI PROBLEM KOJI ODREĐUJE MNOGE ŽIVOTE, ZAPRAVO SA KATARZIČNIM EFEKTOM I NADOM DA STVARI MOGU BITI NEŠTO DRUGAČIJE.

- Film se u tom smislu čini malim i jednostavnim, ali je tretmanom teme efekat koji postiže velik.

ERMIN BRAVO

WELCOME

NERMIN HAMZAGIĆ